

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-195/20-4
REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 08-10-2020		
Prilog	Neposredno	Postor
Klasa: UP/II-034-02/20-01/194		
Ur. broj: 383-01/20-21		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Elna Kabel d.o.o. Zagreb, Selska cesta 217/1a, kojeg zastupa direktor Želimir Kruljac, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, odlučujući o tužbi protiv rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-01/194, urbroj: 354-01/20-17 od 4. svibnja 2020., u predmetu postupka javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 9. lipnja 2020.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/194, urbroj: 354-01/20-17 od 4. svibnja 2020.
- II. Odbija se zahtjev za naknadu troška spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika odbačena je tužiteljeva žalba protiv odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na tri godine, broj objave: 2018/S 0F5-0036906 i ispravcima, broj objava: 2019/S F14-0018709 i 2019/S F14-0029015, predmet nabave: Isporuca odvodnika prenapona; Grupa 1-Nabava odvodnika prenapona za DV 2x220kV Plomin-Pehlin-Melina i za 110 kV i 220 kV postrojenja PrP Rijeka, naručitelja Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o. Zagreb, zbog nedostatka pravnog interesa.

Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj podnosi tužbu u kojoj iznosi kronologiju postupka javne nabave u kojemu je sudjelovao kao jedan od dva ponuditelja čije su ponude ocijenjene valjanima. Navodi da je nakon prethodne odluke tuženika od 19. prosinca 2019. kojom je poništena odluka o odabiru od 10. listopada 2019., kojom je odabrana njegova ponuda, naručitelj donio novu odluku o odabiru ponuditelja koji se u prethodnom postupku žalio i koju je tužitelj osporavao u žalbenom postupku pred tuženikom smatrajući da je naručitelj neosnovano odbio njegovu ponudu. Navodi da je utvrđene nepravilnosti na koje je ukazao drugi ponuditelj, mogao otkloniti da je pozvan, dopunom ili pojašnjenjem i mogao ponovno biti odabran. Međutim, on nije sa sigurnošću mogao znati da će novom odlukom o odabiru naručitelj njegovu ponudu ocijeniti nepravilnom i odabrati drugoga ponuditelja. Navodi i da je ponudio produženje bankarske garancije koja je istekla te dostavu dodatne dokumentacije, kao i da je druga odluka o odabiru donešena nakon što je istekao rok za pokretanje upravnog spora. Ponavlja i na brojne nepravilnosti u odabiru ponude drugoga

ponuditelja, koje je iznio u žalbi. Stoga smatra neosnovanim tuženikovo utvrđenje da nema pravni interes za podnošenje žalbe u konkretnom slučaju. Predlaže da se osporavano rješenje poništi. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome ističe da je u prethodnom žalbenom postupku tužiteljeva ponuda ocijenjena kao ponuda koja nije sastavljena u skladu s dokumentacijom o nabavi, zbog čega je naručiteljeva odluka o odabiru poništena. Razlozi iz nove odluke o odabiru u ponovljenom postupku ne mogu se otkloniti jer bi rezultirali izmjenom ponude, što je protivno odredbi članka 293. stavka 2. i 280. stavka 8. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.) - dalje: ZJN 2016. Navodi da, s obzirom da tužitelj nije pokrenuo upravni spor protiv rješenja kojim je poništena odluka o odabiru njegove ponude, utvrđenja iz prethodnog rješenja su pravomoćna i izvršna. U svezi s pravnim interesom za podnošenje žalbe tuženik ističe da prema mjerodavnim odredbama ZJN 2016, sama činjenica da je tužitelj imao status ponuditelja ne znači *a priori* da ima pravo žalbe. Upućuje na članak 401. stavak 1. ZJN-a kojim je propisano da pravo žalbe u postupcima javne nabave ima gospodarski subjekt koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. Navodi i to da prema članku 404. stavku 3. ZJN-a nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave. Napominje i da je u konkretnom slučaju prethodnim (izvršnim) rješenjem tužiteljeva ponuda ocijenjena protivnom uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, što znači da je valjanost tužiteljeve ponude bila predmetom ocjene u prethodnom žalbenom postupku. S obzirom na to da je tim rješenjem utvrđeno da tužiteljeva ponuda nije sukladna dokumentaciji o nabavi te da je u daljnjem tijeku postupka naručitelj odbio tužiteljevu ponudu iz istog razloga, to tužiteljeva ponuda, kao takva, ne može biti odabrana u predmetnom postupku javne nabave. Stoga tuženik osporavano rješenje smatra zakonitim i predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, ocjenom svih pravnih i činjeničnih pitanja, sud je utvrdio da je osporeno rješenje zakonito.

Iz spisa predmeta, a što je nesporno među strankama, proizlazi da je naručitelj u predmetnom postupku javne nabave Odlukom o odabiru broj 3001-V-8/18-grupa 1 od 10. listopada 2019., odabrao ponudu tužitelja. Postupajući po žalbi drugog ponuditelja, Elektro Merkur d.o.o. Rijeka, tuženik je poništio Odluku o odabiru zbog većeg broja nedostataka u dokumentaciji o nabavi u tužiteljevoj ponudi, što je detaljno obrazloženo u tom rješenju. Nakon toga naručitelj je donio novu Odluku o odabiru 25. veljače 2020., kojom je odabrao ponudu Elektro Merkur d.o.o. Rijeka.

Prema odredbi članka 401. stavka 1. ZJN-a, pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

Pravilno je tuženik ocijenio da ne postoje pretpostavke za meritorno odlučivanje o tužiteljevoj žalbi propisane citiranom zakonskom odredbom. Valjanost tužiteljeve ponude bila je predmet ocjene u prethodnom žalbenom postupku u istom postupku javne nabave u kojemu je tužiteljeva ponuda ocijenjena nevaljanom jer nije bila sastavljena u skladu s dokumentacijom o nabavi.

U takvoj situaciji tužiteljeva ponuda nije mogla biti odabrana niti rezultirati sklapanjem ugovora o javnoj nabavi. Stoga nema mjesta zaključku da je u konkretnom postupku javne nabave tužitelj pretrpio ili mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja

njegovih subjektivnih prava, a što je jedna od kumulativno propisanih zakonskih pretpostavki za podnošenje žalbe protiv odluka donesenih u postupku javne nabave.

S obzirom na navedeno, Sud zaključuje da je tuženik pravilno primijenio mjerodavni članak 401. stavak 1. ZJN-a odbacivši tužiteljevu žalbu zbog nedostatka pravnog interesa.

S obzirom na ishod ovoga upravnog spora, nema osnove za prihvaćanje tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova spora. Stoga je, na temelju članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u točki II. izreke.

Slijedom iznesenog, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo je odlučiti kao točki I. izreke presude.

U Zagrebu, 9. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

